

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום
עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד כדי שייבאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, בךחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תכט

שולחן ערוך

אורח חיים

קבוצ ללמוד, לא ילמד עד שיבדק. ואם התחיל ללמד מבעוד יום, אין צריך להפסיק:

סימן תלב

דין ברכת בדיקת חמין, ובו ב' סעיפים:

א. קדם שיתחיל לבדק יברך: אשר קדשנו במצותיו וצונו על בעור חמין. ויזהר שלא ידבר בין הברכה לתחלת הבדיקה. וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד שיגמר כל הבדיקה, כדי שישים אל לבו לבדק בכל המקומות שמכניסים בו חמין:

ב. בברכה אחת יכול לבדק כמה בתים. ואם בעל הבית רוצה, יעמיד מבני ביתו אצלו בשעה שהוא מברך, ויתפזרו לבדק איש במקומו על סמך ברכה שברך בעל הבית:

סימן תלג

בדיקת חמין, ובו י"א סעיפים:

א. הבדיקה צריך שתהיה לאור הנר ולא לאור הלבנה. ואם עבר ולא בדק ליל י"ד כשבודק ביום י"ד, לא יבדק לאור החמה אלא לאור הנר. ואכסדרה שאורה רב, אם בדקה לאור החמה, דיו. והוא הדין כנגד ארבה שבחדר:

הלכות פסח

סימן תכט

שאין נופלין על פניהם כל ניסן, ובו ב' סעיפים:

א. שואלין בהלכות פסח קדם לפסח שלשים יום:

ב. אין נופלין על פניהם בכל חדש ניסן, ואין אומרים צדקתך בשבת במנחה, ואין מספידין בו, ואין מתעניין בו להזכיר בצבור. והבכורות מתעניין בו בערב פסח:

סימן תל

ובו סעיף אחד

א. שבת שלפני הפסח קורין אותו שבת הגדול, מפני הנס שנעשה בו:

סימן תלא

זמן בדיקת החמין, ובו ב' סעיפים:

א. בתחלת ליל י"ד בניסן בודקים את החמין לאור הנר, בתרין ובסדקין, בכל המקומות שדרך להכניס שם חמין:

ב. יזהר כל אדם שלא יתחיל בשום מלאכה ולא יאכל, עד שיבדק. ואפלו אם יש לו עת

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מרחץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג חגוג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה לידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
ב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלד

שולחן ערוך

ש"מא יאמר: כשפים הוא עושה לי ונמצא בא לידי סכנה:

ח. כחל שנשתמש בו חמץ בחריו, ונפל ונעשה גל, אפלו אינו גבוה ג' טפחים כפי חפישת הכלב, אין צריך לבדק תחתיו כיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים חיישינן שמא אחר שישלים בדיקתו שאינו עוסק במצוה יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבא לידי סכנה. והני מלי בסתם, אבל בידוע שיש תחתיו חמץ, אם אין עליו גבה שלשה טפחים, צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו סכנה. ואם יש עליו גבה שלשה טפחים, מבטלו בלבבו ודיו:

ט. מרתף שמסדרין בו שורות של חביות זו אצל זו עד שנתמלא כלו, וחוזרין ומסדרין שורות אחרות על התחתונות עד הקורה, אין צריך לבדק אלא שורה העליונה ואחרת למטה ממנה. דהינו שורה על פני רחב המרתף, ולא על כל שטח המרתף אלא עליונה הרואה את הקורה ואת הפתח, ואחרת למטה ממנה:

י. בתי כנסיות ובתי מדרשות צריכים בדיקה מפני שהתינוקות מכניסים בהם חמץ:

יא. המכבד חדרו בי"ג בניסן ומכונן לבדק החמץ ולבצרו, ונזהר שלא להכניס שם עוד חמץ, אף על פי כן צריך לבדק בליל י"ד:

סימן תלד

ב. אין בודקין לאור האבוקה אלא לאור הנר, ולא בנר של חלב, ולא של שמן, ולא של שמן, אלא בנר של שעוה:

ג. בודק כל המקומות שיש לחוש שמא הכניסו בהם חמץ. ולכן כל חדרי הבית והעליות צריכים בדיקה. שפעמים אדם נכנס בהם ופתו בידו. אבל אוצרות יין שאין מסתפק מהם, וכן מתבן וכיוצא בו, אינם צריכים בדיקה:

ד. חרי הבית וזיוזין הבולטים מהכתלים, שאינם גבוהים הרבה ולא נמוכים הרבה, צריכים בדיקה. אבל הגבוהים שאין יד האדם מגעת שם, והנמוכים פחות משלשה טפחים, אינם צריכים בדיקה:

ה. גג היציע והמגדל שגגיהם משפעים ומפני כך אין גגיהם ראויין לשום תשמיש, אינם צריכין בדיקה אפלו הם בתוך הבית:

ו. רפת של בקר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ הבהמות יאכלוהו. וכן לול של תרנגולים אינו צריך בדיקה, מפני שאם היה שם חמץ התרנגולים יאכלוהו. וכן אמצעה של חצר אינו צריך בדיקה, שאם היה שם חמץ העורבים ושאר עופות המצוים שם יאכלוהו. והני מלי מספק חמץ, אבל ודאי חמץ לא:

ז. חר שבין יהודי לחברו, כל אחד בודק עד מקום שידו מגעת והשאר מבטל בלבבו, ודיו. ושבין יהודי לעכו"ם אינו צריך בדיקה כלל,

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מזן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג פסח (מגלה ד')

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלה

שולחן ערוך

לבדק בתוך הפסח. לא בִּדְק בְּתוֹךְ הַפֶּסַח, יבדק לאחר הפסח, כדי שלא ישלל בחמץ שעבר עליו הפסח שהוא אסור בהנאה. ועל הבדיקה שלאחר הפסח לא יברך:

סימן תלו

דין המפרש ביום והיוצא בשירא, ובו ג'

סעיפים:

א. המפרש מיבשה לים או יוצא בשירא, ואינו מניח בביתו מי שיבדק תוך שלשים יום, זקוק לבדק. קדם שלשים יום אינו צריך לבדק. ואם דעתו לחזור קדם הפסח, צריך לבדק ואחר כך יצא, דחיישינן שמא יחזור ערב פסח בין השמשות ולא יהיה לו פנאי לבער. וכן העושה ביתו אוצר תוך שלשים יום, זקוק לבדק ואחר כך כונס אוצרו לתוכו. קדם שלשים יום, אם דעתו לפנותו קדם הפסח צריך לבדק ואחר כך עושהו אוצר. ואם אין דעתו לפנותו קדם הפסח אינו צריך לבדק:

ב. ויש אומרים דקדם ל' יום שאינו צריך לבדק הינו כשאין דעתו לחזור בתוך הפסח, אף על פי שדעתו לחזור קדם הפסח או אחריו, אינו צריך לבדק כיון שהוא קדם ל' יום אבל אם דעתו לחזור בתוך הפסח צריך לבדק אפילו מראש השנה. ואם שכח ולא בִּדְק, יבטל כשיגיע הפסח ולא יברך על הבטול:

דינים הנוהגים תכף אחר הבדיקה, ובו ד' סעיפים:

א. אחר הבדיקה יהא נזהר בחמץ שמשיר להצניעו, כדי שלא יצטרך בדיקה אחרת, כגון אם יטלנו עכבר בפניו או אם יחסר לחמו, כגון שיניח עשר ככרות וימצא תשע, אבל בסתם שאינו יודע אם חסר ממנו אם לאו, לא. ואם כפה עליו כלי ולא מצאו, אינו צריך לבדק, שודאי אדם נטלו. לכך יכפה עליו כלי או יתלנו באויר או יניחנו בתבה, מקום שאין עכבר יכול לבא:

ב. אחר הבדיקה מיד בלילה יבטלנו ויאמר: כל חמירא דאיתיה ברשותי דלא תזיתיה ודלא בערתיה לבטיל ולהוי כעפרא. וטוב לחזור ולבטלו פעם אחרת ביום י"ד סוף שעה חמישית, קדם שתגיע שעה ששית, שמשתגיע שעה ששית נאסר ואין בידו לבטלו:

ג. בבטול היום יאמר: דחזיתיה ודלא תזיתיה, דבערתיה ודלא בערתיה:

ד. שלוחו יכול לבטל. אם אין האיש בביתו, יבטל במקום שהוא. ואם אינו עושה כן, טוב שתבטל אשתו:

סימן תלה

דין מי שלא בִּדְק בְּלֵיל י"ד, ובו סעיף אחד

א. לא בִּדְק בְּלֵיל י"ד, יבדק ביום י"ד באינו שעה שיזכר מהיום. לא בִּדְק כָּל יוֹם י"ד,

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך וזכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר"

מטרת המפעל: ליפות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנוחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד כדי שייבאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תלו

שולחן ערוך

ד. בית שהתחוק שלא בדיקו המשפיר ואמרו אשה או עבד או קטן אנו בדיקנוהו, הרי אלו נאמנים. והוא שיהא קטן שיש בו דעת לבדק:

סימן תלח

עכבר שנכנס למקום בדוק וכבר בפיו, ובו ב' מעיפים:

א. עכבר שנכנס לבית בדוק וכבר בפיו, ונכנס אחריו ומצא פרווין אפלו כדי כל הפכר, צריך לחזור לבדק הבית אחר הפכר שהכניס. לפי שאין דרכו של עכבר לפרו, והגני פרווין מעלמא אתו ולא מאותו פכר. אבל אם תינוק נכנס לבית בדוק וכבר בידו ונכנס אחריו ומצא פרווין, אינו צריך לחזור ולבדק שהזקתו שאכלו, ואלו הפרווין שנפלו ממנו בשעת אכילה, שדרך התינוק לפרו. ויש אומרים שאם אין בפרווין כדי כל הפכר, צריך לחזור ולבדק:

ב. כזית חמץ למעלה על הקורה, מתיבים אותו להביא סלם להורידו מפני שפעמים יפל מהקורה. אבל אם היה חמץ בבור, אין מתיבים אותו להעלותו אלא מבטלו בלבו ודין:

סימן תלט

דין מי שפדק ולא מצא מספר ככרות שהניח, ובו ד' מעיפים:

ג. ישראל היוצא מבית עכו"ם תוך שלשים יום ונכנס בבית אחר בעיר זו, או הולך לעיר אחרת, אינו צריך לבער בית האיני יהודי שהרי יקיים מצות בעור באותו בית אחר. אבל אם הוא מפרש או יוצא בשירא ולא יכנס בפסח בבית, יש מי שאומר שחל עליו חובת הבעור פיון שהוא תוך ל' יום, וצריך לבער בית העכו"ם שהוא יוצא ממנו כדי לקיים מצות בעור:

סימן תלו

המשפיר בית לחברו על מי חל חובת בעור, ובו ד' מעיפים:

א. המשפיר בית לחברו לצורך י"ד וממנו ואילך, וקנהו בא' מהדרכים ששכירות קרקע נקנה בו, אם עד שלא מסר לו המפתח חל י"ד על המשפיר לבדק. ואם משמסר לו המפתח חל י"ד, על השוכר לבדק:

ב. השוכר בית מחבירו בי"ד ואינו יודע אם הוא בדוק, אם הוא בעיר שואלו אם בדוק. ואם אינו בעיר, חזקתו בדוק ומבטלו בלבו ודין:

ג. המשפיר בית לחברו בחזקת בדוק ונמצא שאינו בדוק, על השוכר לבדק ואינו מקח טעות. ואפלו במקום שבדקים בשכר, שהרי מצוה הוא עושה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג" מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסוק שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תם

שולחן ערוך

דין חמצו של עכו"ם שהפקד אצל ישראל, ובו ד' סעיפים:

א. עכו"ם שהפקיד חמצו אצל ישראל, אם הוא חייב באחריותו מגנבה ואבדה, בין שהוא בביתו בין שהוא בכל מקום ברשותו, חייב לבערו. ויש אומרים שאפלו אינו עליו אלא שומר חנם שחייב בפשיעה, חייב לבערו. ואפלו אם אינו חייב באחריותו בדין, אלא שידע שהעכו"ם אדם וכפהו לשלם אם יאבד, חייב לבערו. ויש חולקים:

ב. ואם אינו חייב באחריותו, אינו חייב לבערו אפלו אם כבוש תחת ידו, כגון שהוא גר תושב ושרוי עמו בחצר. וצריך לעשות לפניו מחצה גבוהה טפחים, כדי שלא ישכח ויאכלנו:

ג. עכו"ם שנגנב לבית ישראל וחמצו בידו, אינו זקוק להוציאו אף על פי שהישראל רואה חמץ של עכו"ם אין בכך כלום. אבל אסור להעלותו עמו על השלחן ואפלו בהפסק מפה:

ד. ישראל שהפקיד חמצו אצל ישראל חברו או אצל העכו"ם, אף על פי שקבל עליו הנפקד אחריות, עובר עליו [אף] המפקיד:

סימן תמא

דיני מי שהלוח על חמץ, ובו ב' סעיפים:

א. עכו"ם שהלוח לישראל על חמצו ומשכנו בידו, ואמר ליה מעכשו יהא שלך אם לא

א. ט' צבורין של מצה ואחד של חמץ, ובא עכבר ונטל ולא ידענו אם נטל חמץ או אם נטל מצה, ונכנס לבית בדוק, צריך לחזור ולבדוק, שכל הקבוע כמחצה על מחצה. ואם פרש הכפר ממקום קביעתו, ונטלו העכבר משם, אין צריך לחזור ולבדק. דכל דפריש, מרבא פריש:

ב. ב' צבורין, אחד של חמץ ואחד של מצה, וב' בתים, אחד בדוק ואחד שאינו בדוק, ובאו שני עכברים זה נטל חמץ וזה נטל מצה ואין ידוע לאיזה בית נכנס זה שנטל החמץ. וכן שני בתים בדוקים וצבור אחד של חמץ ובא עכבר ונטל ואין ידוע לאיזה בית נכנס, או שידע שנגנב לאחד מהם ונגנב אחריו ובדק ולא מצא כלום, או שבדק קצת מהבית ומצא כפר, אינו צריך לחזור ולבדק:

ג. הניח ט' כפרות חמץ ומצא י', צריך לבדק אחר כל הט'. וכן אם הניח י' ומצא ט', צריך לבדק אחר כל הי' שאנו אומרים מה שהניח נטל ואלו אחרים הם. ויש אומרים דהני מלי בקשורים יחד, אבל אם אינם קשורים יחד אין צריך לבדק אלא אחר האחד:

ד. הניח חמץ בזוית זו ומצאו בזוית אחרת, צריך לחזור ולבדק:

סימן תם

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ נסוק שנת ה"א של"ה ושם מטהו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האר"ז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמב

שולחן ערוך

ב. הפת עצמה שעפשה ונפסלה מלאכל הכלב, ומלוגמא שנסרחה, אינו חייב לבער:
ג. בגדים שפכסו אותם בחלב חטה, וכן גירות שדבקו אותם בחמץ וכל פיוצא בזה, מתר לקימן בפסח שאין צורת החמץ עומדת:
ד. דבר שנתערב בו חמץ ואינו מאכל אדם כלל או שאינו מאכל כל אדם, כגון התריאק"ה וכיוצא בו, אף על פי שמתר לקימו אסור לאכלו עד אחר הפסח, ואף על פי שאין בו מן החמץ אלא כל שהוא, הרי זה אסור לאכלו:

ה. שכר שעושים מחטים ושעורים חייבים לבערו. וכן אם העמיד גבינות בחלא משכר שעורים או חטים, חייב לבערם:
ו. נהגו לגרר הפתלים והפסאות שנגע בהם חמץ, ויש להם על מה שייסמכו. ואם יש חמץ בסדק, שאינו יכול לחטט אחריו, יטיח עליו מעט טיט:

ז. בצק שבסדקי ערבה, אם יש כזית במקום אחד חייב לבער. ואם לאו, אם היה עשוי לתזק בו שכרי הערבה או לסתם בו נקב, בטל במעוטו. ואם לאו, חייב לבער:

ח. היו בו שני חצאי זיתים בב' מקומות וחוט של בצק ביניהם, רואים כל שאלו ינטל החוט נטלין עמו, חייב לבער. ואם לאו, אינו צריך לבער. במה דברים אמורים, בערבה, אבל

אפרע לך לזמן פלוני, והגיע הזמן ולא פרעו, מתר אפלו לא הגיע הזמן שקבע עד אחר הפסח. דמשהגיע הזמן ולא פרעו, נקנה לו למפרע והוי לה חמצו של עכו"ם:
ב. ישראל שהלזה לעכו"ם על חמצו, אם משכנו בידו ואמר ליה מעכשו, והגיע הזמן אפלו אחר הפסח ולא פרעו, אפלו אין אחריותו עליו אסור, משום דקני ליה למפרע. אבל אם לא אמר ליה מעכשו, ואין אחריותו עליו, מתר:

סימן תמב

דין תערבת חמץ, ובו י"א סעיפים:

א. תערבת חמץ, עוברים עליו משום בל יראה ובל ימצא כגון המוריס וכותח הבבלי ושכר המדי וכל פיוצא באלו מדברים הנאכלים. אבל דבר שיש בו תערבת חמץ ואינו ראוי לאכילה, מתר לקימו בפסח. כגון ערבת העבדנין שנתן לתוכו קמח ועורות, אפלו נתנן שעה אחת קדם הבעור הרי זה מתר לקימו. ואם לא נתן העורות, ונתן הקמח קדם ג' ימים לשעת הבעור, מתר לקימו שהרי נפסד והבאיש. תוף שלשה ימים, חייב לבער. וכן הקילור והרטיה והאספלנית והתריאק"ה שנתן לתוכן חמץ, מתר לקימן בפסח שהרי נפסד צורת החמץ:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגילה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמו

שולחן ערוך

מתר בהנאה, ורשאי למכרו לעכו"ם, אפלו הרבה ביחד שודאי לא יאכלנו קדם פסח. ויכול להאכילו לבהמה חיה ועוף, ובלבד שיצמד עליהם לראות שלא יצניעו ממנו, ויבער מה ששירו ממנו, ומתחלת שעה ששית ולמעלה, אסרוהו גם בהנאה:

ב. ישראל שהיה בידו חמצו של ישראל אחר בפקדון, יעכבנו עד שעה חמישית, ואם לא באו בעליו ימכרנו לעכו"ם. ואם לא מכרו חייב לבערו בזמן אסורו, אפלו אם אינו חייב באחריותו:

ג. אם קנו שום דבר בחמץ אחר שש שעות, מתר מפני שחמץ אינו תופס דמיו:

סימן תמד

דין ערב פסח שחל להיות בשבת, ובו ח' מעיפים:

א. י"ד שחל להיות בשבת, בודקין ליל שלשה עשר. ומבערים הכל לפני השבת, ומשירין מזון שתי סעודות לצורך השבת, ודסעדה שלישית זמנה אחר המנחה ואז אינו יכול לעשותה לא במצה ולא בחמץ אלא במצה עשירה, וצריך לעשותה קדם שעה עשירית:

ב. טוב לבער בערב שבת קדם תצות, כדי שלא יבואו לטעות בשאר שנים לבער אחר תצות:

בבית אף על פי שאם ינטל החוט אין נטלין עמו, חייב לבער מפני שפעמים מקבץ אותם. היה חצי זית בבית וחצי זית בעליה, חצי זית בבית וחצי זית באכסדרה, חצי זית בבית זה וחצי זית בבית שלפנים ממנו, הואיל ואלו החצאי זיתים דבוקים בכתלים או בקורות או בקרקעות אינו חייב לבער אלא מבטלו בלבו ודין:

ט. חמץ שנתעפש קדם זמן אסורו ונפסל מאכילת הכלב, או ששרפו באש ונתרף עד שאינו ראוי לכלב, או שיחדו לשיבה וטח אותו בטיט, מתר לקימו בפסח:

י. דיו שהוא מבשל בשכר שעורים, מתר לכתב בו:

יא. ערבות שלשין בהן חמץ, אין לסמוך על מה שרוחצים אותן בתמין ומנקרין החמץ מהן. פי אי אפשר לנקרן שלא ישאר בהן בין הכל כזית, והפלי מצרפו. וצריך לתנן במתנה לאינו יהודי עד לאחר הפסח, או לטוחן בטיט. והוא הדין לבצק שבכלי גסרים שאינו יכול להוציאו:

סימן תמו

דין חמין בערב פסח לאחר שיש, ובו ג' מעיפים:

א. חמץ מו' שעות ולמעלה ביום י"ד, אסור בהנאה, ואסרוהו חכמים שתי שעות קדם דהינו מתחלת שעה חמישית, ומיהו כל שעה חמישית

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכּוּן "שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁלְשִׁים יוֹם" – לְלַמּוֹד כָּל אִ"ח "הַלְכוֹת פֶּסַח" שְׁלִישִׁים יוֹם קוֹדֵם הַחֵג

שׁע"י "מִפְּעֵל עוֹלָמִי לְלַמּוֹד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף מִפְּרֵן הַמַּחְגֵּר"

מִטְרַת הַמִּפְעֵל: לַזְכוּת כָּל אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

מִרְץ הַבַּיִת יוֹסֵף
רַבְּנוּ יוֹסֵף קָאָרַז ז"ע

בַּעַמ"ח סֵפֶר שׁוֹלְחַן עֲרוּף

בַּפֶּטֶר בַּעֲיַה"ק צִפְתָּ תוֹכְבֵּי"א
י"ג נִסְחָה שֶׁנֶּה"א שְׁלֵ"ה וְשֵׁם מִטְחַתוֹ כְּבוֹד
שֵׁם אָבִיו רַבֵּי אֶפְרַיִם זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁלְשִׁים יוֹם

לְלַמּוֹד שְׁלַחַן עֲרוּף הַלְכוֹת פֶּסַח לְשִׁלְשִׁים יוֹם

עֲמוּד אַחַד לְיוֹם

חֲנֻךְ רַבְּנֵי מִשְׁה תַּקֵּן לְהַסֵּד לְיִשְׂרָאֵל שִׁדְיֵיו שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּעִנְיֵנוּ שֶׁל יוֹם הַלְכוֹת פֶּסַח בְּפֶסַח הַלְכוֹת עֲצֵרַת הַלְכוֹת חֵג בְּחָג (מַגְלַח ד.)

קוֹדֵם הַלְמוּד יֵאמֹר:

הַנְּנִי רוֹצֵה לְלַמֵּד כְּדֵי שְׂיִבְיֵאֵנִי הַתְּלַמּוּד לַיְדֵי מַעֲשֵׂה וְלַיְדֵי מַדּוֹת יִשְׁרוֹת וְלַיְדֵי יְדִיעַת הַתּוֹרָה. לַיְהוּדָא שְׂמָא דְקוֹדֵשׁ אֵשׁ בְּרִידָה הוּא וְשׂוֹכְנֵיהִי, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵיהִי (תַּרְגוּם: בְּיִרְאָה וּבְאַהֲבָה), וְדַחֲמֵיהִי וְדַחֲמֵיהִי, לְחַבְרָא י"ה בּו"ה בְּיַחוּדָא שְׁלֵיִם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל (הַאֲרִיז"ל בְּשֵׁם רַחֲמֵי הַקֹּדֶשׁ)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמה

שולחן ערוך

סימן תמה

דין בעור חמץ, ובו ג' סעיפים:

א. בַּיִצֵּד בַּעוֹר חֲמֵץ, שׁוֹרְפוֹ אוֹ פּוֹרְרוֹ וְזוֹרָה לְרוּחַ אוֹ זוֹרְקוֹ לַיִם. וְאִם הָיָה הַחֲמֵץ קָשָׁה וְאִין הַיִּם מְחַתְּכוֹ בְּמַהֲרָה, הָרִי זֶה מְפָרְרוֹ וְאַחַר כֵּן זוֹרְקוֹ לַיִם:

ב. וְאִם נִתְּנוּ לְעִכּוֹ"ם קֹדֶם שְׁעָה שְׁשִׁית, אִינוּ צָרִיף לְבַעַר. וְאִם שָׂרְפוּ קֹדֶם שְׁעָה שְׁשִׁית, הָרִי זֶה מִתֵּר לִיהֲנוֹת בְּפִתְחֵי שְׁלוֹ בְּתוֹךְ הַפֶּסַח. אֲבָל אִם שָׂרְפוּ מִשְׁעָה שְׁשִׁית וְלִמְעַלָּה, הוֹאִיל וְהוּא אֲסוּר בְּהִנָּאָה, הָרִי זֶה לֹא יִסִּיק בּוֹ תַנּוּר וְכִירִים וְלֹא יִבְשַׁל. וְאִם בִּשַׁל אוֹ אָפָה, אוֹתָהּ הִפֵּת וְאוֹתוֹ הִתְבַּשִּׁיל אֲסוּרִים בְּהִנָּאָה וְכֵן הַפִּתְחֵי שְׁלוֹ אֲסוּרִים בְּהִנָּאָה, הוֹאִיל וְשָׂרְפוֹ אַחַר שְׁנַאֲסַר בְּהִנָּאָה:

ג. קֹדֶם זְמַן אֲסוּרוֹ יִכּוֹל לְהַשְׁלִיכוֹ בְּמָקוֹם שֶׁהַעוֹרְבִים מְצוּיִים שָׁם. וְאִם מְצָאוּ אַחַר זְמַן אֲסוּרוֹ, שְׁלֹא אֲכַלְהוּ הַעוֹרְבִים, אָף עַל פִּי שֶׁהַמָּקוֹם הַפָּקֵר לֹא יִנְיַחְנוּ שָׁם אֲלֵא יִבְעֲרָנוּ:

סימן תמו

דין מי שמוציא חמץ בתוך המועד, ובו ד'

סעיפים:

א. הַמוֹצֵא חֲמֵץ בְּבֵיתוֹ, אִם הוּא בְּחַל הַמוֹעֵד יוֹצֵאֵנּוּ וְיִבְעֲרָנוּ מִיָּד. וְאִם הוּא יוֹם טוֹב, יִכְפֹּה עָלָיו כְּלֵי עֵד הַלֵּילָה וְאִזּוֹ יִבְעֲרָנוּ:

ג. אִין מְבַשְׁלִין לְשֶׁבֶת זֶה דִּיִּסָּא וְכִיּוֹצֵא בְּזָה, וְאִין עוֹשִׂין בּוֹ פֶת הַצְּנוּמָה בְּקַעֲרָה:

ד. אַחַר שְׂאֲכַל בְּשֶׁבֶת זֶה סֵעֲדַת שְׁחָרִית, יִנְעַר הַמֶּפֶה שְׂאֲכְלוּ בָּהּ, וְיִקְנֶה הַקַּעְרוֹת בְּאַצְבָּעוֹ, וְיִטְמַנֵּם מִן הָעֵינַן עִם שְׂאֵר כְּלֵי הַחֲמֵץ, וְאִם נִשְׂאָר פֶּת יִכּוֹל לְתַנּוּ לְעִכּוֹ"ם עַל מְנַת שְׁלֹא לְצִאֵת בּוֹ לְרִשׁוֹת הָרַבִּים, דֶּרֶךְ הַעֲרָמָה, וְדָבָר מוֹעֵט:

ה. אִם נִשְׂאָר חֲמֵץ אַחַר שְׂאֲכְלוֹ, מְבַטְלוֹ וְכוֹפֶה עָלָיו כְּלֵי עֵד מוֹצְאֵי יוֹם טוֹב, וּמְבַעְרוֹ:

ו. אָף עַל פִּי שְׁלֹא יִשְׂאָר הַחֲמֵץ בְּבֵית אַחַר סֵעֲדַת שְׁחָרִית, צָרִיף לְבַטֵּל הַחֲמֵץ כְּדֶרֶךְ שֶׁהוּא מְבַטֵּל בְּשְׂאֵר שָׁנִים:

ז. הַהוֹלֵךְ בְּיוֹם אַרְבַּעַה עָשָׂר לְדַבֵּר מִצְוָה, כְּגוֹן לְמוֹל אֶת בְּנוֹ אוֹ לְאָכַל סֵעֲדַת אֲרוֹסִין בְּבֵית חָמִיו, וְנִזְכָּר שֶׁיִּשֵּׁשׁ לוֹ חֲמֵץ בְּבֵיתוֹ, אִם יִכּוֹל לְחַזֵּר לְבֵיתוֹ וְלִבְעַר וְלְחַזֵּר לְמִצְוֹתוֹ, יִחַזֵּר וְיִבְעַר. וְאִם לֹא, יִבְטְלֵנוּ בְּלִבּוֹ. וְאִם הָיָה הוֹלֵךְ לְהַצִּיל מִן הַנֶּהֱרַח וּמִן הַדִּלְקָה וּמִהַמְפִּלֵת וּמִיַּד עִכּוֹ"ם, יִבְטְלֵנוּ בְּלִבּוֹ וְלֹא יִחַזֵּר אֶפְלוּ יִשְׁ שֶׁהוּת. וְאִם יִצָּא לְצָרֶף עֲצָמוֹ, יִחַזֵּר מִיָּד. עַד כַּמָּה הוּא חוֹזֵר, עַד כְּבִיּוּצָה, פְּחוֹת מִכָּאן מְבַטְלוֹ בְּלִבּוֹ וְדִיּוֹ:

ח. הֵיִתָּה לוֹ עֶסֶה בְּבֵיתוֹ וְהוּא טְרוּד בְּמָקוֹם אַחַר וְיִרָא שְׂמָא תַחֲמִיץ, מְבַטְלָה בְּלִבּוֹ קֹדֶם שֶׁתַּחֲמִיץ. אֲבָל אִם תַּחֲמִיץ אִין הַבְּטוּל מוֹעִיל, אִם הוּא אַחַר זְמַן אֲסוּרוֹ:

עַל יְדֵי לְמוּד כָּל ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף יִזְכֶּה לַהֲיוֹת יְהוּדִי וְיִזְכֶּה לַהֲיוֹת "בֶּן עוֹלָם הַבָּא". נָא לְפָרְסֵם בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מִדְרָשׁוֹת, וּבְשִׁמְחוֹת. וְלְכָל חַבְרָיִם וְיִדִּידִים, לְזַכּוֹת אֶת הָרַבִּים לַהֲיוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא ע"י לְמוּד הַלְכָה בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא "תּוֹרָה לְשִׁמְחָה"!

וְכָל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים זוֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם הקד

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"
מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"ג נסח שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקון להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, בדיחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (הארז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמו

שולחן ערוך

כשאר אסורים. וכן אם נגע פפר חמץ בכפר מצה ושניהם חמין ואין שם דבר המפפעץ, לא אסור אלא מקום מגעו בלבד לפי שאינו מבליע יותר:

ב. חמץ שנותר ממש שעות עד הלילה, אינו אוסר במשהו אלא דינו כשאר אסורין:

ג. חטה שנמצאת בערב פסח בתרנגלת מבשלת, מתר לבטלה בס'. אבל אם חממו התרנגלת בפסח בעוד שהחטה בתוכה, חוזרת לתן טעם בתוכה בפסח והוי במשהו:

ד. אם נתערב החמץ קדם הפסח ונתבטל בס', אינו חוזר ונעור בפסח לאסר במשהו, ויש חולקים:

ה. בשר יבש וגבינה ודגים שנמלחו קדם הפסח ולא נזהרו בהם, מתר לאכלם בפסח. מיהו דגים מלוחים השרוים במים בפסח בכלי חמץ, יש להחמיר לזוהר מהן מפני שהם בולעים בפסח מפליטת הפלים, וחמץ בפסח במשהו:

ו. מלח ששמו במדוכה, מתר למלח בו בשר בפסח:

ז. בסר שדכין קדם פסח במדוכות מחמצות, מתר לאכלו בפסח:

ח. זיתים שגזרו להחכם בספין חדשה, אפלו לא נזהרו לכבשם בקדרה חדשה, אם אינה בת יומא מתרת לכלי עלמא:

ב. ויש מי שאומר דיום טוב שני דינו כחל המועד לענין זה:

ג. גגו של עכו"ם שהיה סמוך לגגו של ישראל ונתגלגל החמץ מגגו של עכו"ם לגגו של ישראל, הרי זה דוחפו בקנה. ואם היה בשבת או ביום טוב, כופה עליו כלי,

ד. מצא פת בפסח בביתו ואינו יודע אם הוא חמץ או מצה, מתר אפלו באכילה דאזלינן בתר בתרא. ואם הוא מעפש הרבה, שאי אפשר לו להתעפש כל כך משנכנס הפסח, אז ודאי הוא חמץ. ואם עברו מימי הפסח שנוכל לתלות שנתעפש משנכנס הפסח עד עתה, אם אנו נוהגים לאפות בפסח פת חם בכל יום תולין להקל אפלו הוא מעפש הרבה, שאנו תולים לומר בכל יום אפה פת חם ונתנו עליו ולפיכך הרבה להתעפש:

סימן תמו

דיני תערבת חמץ בתוך הפסח, ובו י"ב סעיפים:

א. חמץ בפסח, אוסר תערבתו בין במינו בין שלא במינו, במשהו, אפלו בהנאה. ודין תערבתו כדין שאר תערובות, אלא שמה שאוסר בשאר תערובות פחות מששים אוסר בחמץ במשהו. אבל אם בשאר תערובות לא היה צריך ששים אלא קלפה או נטילת מקום, אף בחמץ כן, שחם בחם בלא רטב די בקלפה

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקון להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביהודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תמוח

שולחן ערוך

ויחזור ויתגנו לו, מתר, ובלבד שיתגנו לו מתנה גמורה בלי שום תנאי, או שימכרונו לו מכירה גמורה בדבר מועט. אבל מתנה על מנת להחזיר לא מהני:

ד. רשאי ישראל לומר לעכו"ם בשעה חמישית או קדם: עד שאתה לוקח חמץ במנה קח במאתים שמא אצטרף ואקחנו ממך אחר הפסח. אבל לא ימכר לו ולא יתן לו על תנאי, ואם עשה כן הרי זה עובר בבל יראה ובל ימצא:

ה. חמץ שנמצא בבית ישראל אחר הפסח, אסור אף על פי שבטל:

ו. אסור להאכיל חמצו בפסח אפלו לבהמת אחרים או של הפקר:

ז. אסור לתן בהמתו לעכו"ם להאכילה בימי הפסח, אם הוא יודע שמאכיל אותה פסלת שעורים שהוא חמץ:

סימן תמוט

דיו חמץ שנמצא בחנות ישראל והפועלים אינם יהודים או בהפקדו, ובו סעיה אחד

א. חנות של ישראל ומלאי של ישראל והפועלים הנכנסים לשם אינם יהודים, חמץ שנמצא שם אחר הפסח אסור בהנאה. חנות של אינו יהודי ומלאי של אינו יהודי ופועלים הנכנסים לשם ישראל, חמץ שנמצא שם מתר

ט. יבש ביבש, אף על גב דבשאר אסורים חד בתרי בטיל, חמץ במצה אפלו באלף לא בטיל. ויש אומרים דחמץ שוה לשאר אסורין בזה:

י. נותן טעם לפגם, מתר גם בפסח:

יא. בין חמץ שנתערב קדם פסח ועבר עליו הפסח, בין שנתערב בפסח ועבר עליו כל הפסח, בין שעבר הפסח על החמץ ונתערב לאחר הפסח, בטל בששים:

יב. חמץ נקשה, אפלו בעיניה אינו אסור בהנאה אחר הפסח. והפדיאו"ש, חמץ גמור הן ואסורים בהנאה אחר הפסח:

סימן תמוח

דיו חמץ שעבר עליו הפסח, ובו ז' סעיפים:

א. חמץ של עכו"ם שעבר עליו הפסח, מתר אפלו באכילה:

ב. אם עכו"ם מביא לישראל דורון חמץ ביום אחרון של פסח, לא יקבלנו הישראל, וגם לא יהא גפר מתוך מעשיו שחפץ בו. וטוב שיאמר שאינו רוצה שיקנה לו רשותו:

ג. חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח, אסור בהנאה אפלו הניחו שוגג או אנוס. ואם מכרו או נתנו לעכו"ם שמחוץ לבית קדם הפסח, אף על פי שהישראל מכרו לעכו"ם, ויודע שלא יגע בו כלל אלא ישמרנו לו עד לאחר הפסח,

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך וזכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר"
מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מרוץ הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפניו בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפניו בעמ"ח ספר שולחן ערוך

כד
אדר

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות פסח לשלשים יום

גליון
יא

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקון להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תג

שולחן ערוך

יאמר לו: צא ואכל ואני פורע. ויש מתירים גם בזה, אלא אם פן הקדים דינר או שנשא ונתן ביד:

ז. אסור להשפיר כלי לאינו יהודי בפסח כדי שיבשל בו חמץ, אבל משפיר לו חמור להביא עליו חמץ:

סימן תנא

דיני הגעלת כלים, ובו כ"ז סעיפים:

א. קדרות של חרס שנשתמש בהם חמץ כל השנה, אפלו אותם שעושים בהם דיסא ומיני קמחים, משפשפן היטב בענין שלא יהא חמץ נפר בהם, ומתיר להשהותן לאחר הפסח להשתמש בהם בין במינו בין שלא במינו. ומצניען בפסח במקום צנוע שאינו רגיל לילך שם, כדי שלא יבא להשתמש בהם בפסח, וטוב לסגורם בחדר ולהצניע המפתח. אבל הסק שסיקם באש אינו מועיל להם, ולא לשום כלי חרס שנשתמש בהם חמין, אפלו שלא על ידי האור אלא שערה לתוכו רותחין. ואפלו אם ימלאום גחלים, דחיישינן דלמא תייס עלייהו שמא פקע ולא עביד להו הסקה מעליא. ומיהו אם החזירן לכבשן שמצרפין בו כלי חרס חדשים, מתיר דכיון שמכניסן להסק גדול כזה ודאי לא תייס עלייהו דילמא פקעי, אבל לתנורים שלנו לא:

אפלו באכילה. כך היא גרסת רש"י ורבנו האי, אבל רבנו חננאל גורס בהפך:

סימן תג

דיו ישראל ואינו יהודי שיש להם שתפות, ובו ז' סעיפים:

א. ישראל שגלה כפר מחברו קדם הפסח צריך לפרעו אחר הפסח ויש בו משום גזל אם אינו פורעו:

ב. ישראל שמקבל מאינו יהודי ברבית כפרות בכל שבוע, יאמר לו קדם פסח שיתן לו בשבוע של פסח קמח או מעות, וכיון שהתנה עמו כך אף על פי שאחר הפסח נותן לו כפרות חמץ, חליפי הקמח והמעות הן ושרי:

ג. ישראל ואינו יהודי שיש להם תנור בשתפות, אומר לאינו יהודי קדם הפסח: טל אתה של פסח ואני אטל אחר כך:

ד. ישראל שהיה לו תנור ואפו בו אינם יהודים חמץ בפסח, אפלו מעות אסור לקבל בשכרו דהוה ליה משתכר באסורי הנאה. ואם קבל כבר המעות, מתיר ליהנות מהם:

ה. יש מי שמתיר להשפיר תנורו לאינו יהודי על מנת שיאפה בו מצה, ואם יאפה בו חמץ אין זקוק לו:

ו. מתיר לומר לעבד בפסח: הילך דינר זה וקנה ואכל, אף על פי שידע שיקנה חמץ. אבל לא

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"
מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

בה

אדר

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקנו להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

יב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנא

שולחן ערוך

ב. כוביא, שהוא כלי שעושין מלבנים ועפר, ואופים ומטגנין בו, וכן תנור קטן שקורין פירלי"א הסיקו מבחוץ ואסור לאפות בו בפסח, דאין חמץ שבו נפלט בכך. ואם מלאו גחלים מבפנים, שרי:

ג. ספינים מגעילן בכלי ראשון ומתרין. וכלי ראשון נקרא שהרתיחו בו מים על האש, אפלו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח. וקדם ההגעלה צריך לשופם יפה במשחות או ברחים להעביר כל חלודה שבהם קדם הכשרם. הילכך אם יש בו גומות ואינו יכול לנקותו יפה, אין מועיל לו הגעלה לבד וצריך לבון במקום הגומות:

ד. פלים שמשתמשים בהם על ידי האור, כגון שפודים ואסכלאות וכיוצא בהם, צריכים לבון. והלבון עד שיהיו ניצוצות נתזין מהם:

ה. פלים שנשתמש בהם בחמין, כפי תשמישן הכשרן. אם תשמישן בכלי ראשון, כגון כף שמגיסין בו בקדרה, צריך להכשירן בכלי ראשון. ואם תשמישן בכלי שני, הכשרן בכלי שני. וכלי שמשתמשין בו בערוי שמערה מפלי ראשון, לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מפלי ראשון:

ו. כל כלי הולכין בו אחר רב תשמישו. הלכך קצרות אף על פי שלפעמים משתמשין בהם בכלי ראשון על האש, כיון שרב תשמישן הוא

ז. כל כלי שיש בו טלאי, אם קדם הטלאי לבליעת האסור אין צריך להסירו, דכבולעו כף פולטו. ואם קדמה בליעת האסור לטלאי, צריך להסיר הטלאי קדם הגעלה או ישים גחלים על מקום הטלאי עד שישרף גוף האסור, אם ישנו, ואחר כך מגעיל כל הכלי. ואם הוא של עצץ, אין לו תקנה אלא אם כן ירחיב הסדק כל כך שיוכל להוציא משם מה שפתוכו:

ח. כל הפלים צריך להגעיל ידותיהם כמותן:

י. כלים שמולחים בהם הפשר, יש מצריכין להם הגעלה ויש מי שחולק, ונראין דבריו, יא. מחבת שמטגנין בה, מתרת בהגעלה. ואם היא ארפה, משים חציה והופך עוד ומשים חציה האחר. ואם היא ארפה ביותר, מלבנה באמצע:

ב. כוביא, שהוא כלי שעושין מלבנים ועפר, ואופים ומטגנין בו, וכן תנור קטן שקורין פירלי"א הסיקו מבחוץ ואסור לאפות בו בפסח, דאין חמץ שבו נפלט בכך. ואם מלאו גחלים מבפנים, שרי:

ג. ספינים מגעילן בכלי ראשון ומתרין. וכלי ראשון נקרא שהרתיחו בו מים על האש, אפלו אינו עתה על האש רק שעודנו רותח. וקדם ההגעלה צריך לשופם יפה במשחות או ברחים להעביר כל חלודה שבהם קדם הכשרם. הילכך אם יש בו גומות ואינו יכול לנקותו יפה, אין מועיל לו הגעלה לבד וצריך לבון במקום הגומות:

ד. פלים שמשתמשים בהם על ידי האור, כגון שפודים ואסכלאות וכיוצא בהם, צריכים לבון. והלבון עד שיהיו ניצוצות נתזין מהם:

ה. פלים שנשתמש בהם בחמין, כפי תשמישן הכשרן. אם תשמישן בכלי ראשון, כגון כף שמגיסין בו בקדרה, צריך להכשירן בכלי ראשון. ואם תשמישן בכלי שני, הכשרן בכלי שני. וכלי שמשתמשין בו בערוי שמערה מפלי ראשון, לא סגי ליה בהכשר דכלי שני אלא צריך לערות עליו מפלי ראשון:

ו. כל כלי הולכין בו אחר רב תשמישו. הלכך קצרות אף על פי שלפעמים משתמשין בהם בכלי ראשון על האש, כיון שרב תשמישן הוא

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יפה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא? הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הגני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנא

שולחן ערוך

כב. כל הפלים, אפלו של חרס, שנשתמש בהם חמץ בצונן, מתר להשתמש בהם מצה אפלו בחמין, חוץ מבית שאור ובית חרסת, שאף על פי שלא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן, אסור להשתמש בהם מצה בחמין, אבל בצונן להניח בהם מצה אפויה, מתר. אבל אסור ללוש בהם. וכל זה בלא הגעלה, אבל על ידי הגעלה, אפלו בית שאור וחרסת מתרים אם אינם של חרס, אבל לשל חרס לא מהני הגעלה, ואפלו לא נשתמש בהם חמץ אלא בצונן, לא ישתמש בהם מצה אלא בצונן. והאדנא נהגו עלמא דלא לאשתמושי בפסח במאני דפחרא עתיקי:

כג. כלי חרס המצפין בהתוך זכוכית, דינם ככלי חרס:

כד. כלי עץ המצפים בסמנים שקורים ברנים, דינם ככלי חרס:

כה. כל כלי השתייה, בין צלוחיות בין כוסות, מתרים בשטיפה. בין שהם של זכוכית, בין שהם של עץ, בין שהם של מתכת, בין שהם של חרס, ואף על פי שלפעמים נותנים בהם לחם חם, כיון שרוב תשמישן אינו אלא בצונן סגי בשטיפה, שלא הלכו בכל כלי אלא אחר רב תשמישו:

כו. כלי זכוכית אפלו מכניסן לקיום ואפלו משתמש בהם בחמין, אין צריכים שום הכשר שאינם בולעים, ובשטיפה בעלמא סגי להו:

יד. כסוי של ברזל שמכסים בו הקדרה, צריך הגעלה כיון שמויע בכל שעה מהם הקדרה. ואם נתנוהו בפסח על הקדרה בלא הגעלה, כל התבשיל אסור, שזעת הכסוי מתערב בתבשיל:

טז. כסוי של ברזל שמשמים אותו על התורה כשנאפית על הכירה, צריך לבון:

טז. מדוכה מתרת בהגעלה. ואם היא גדולה שאינו יכול להכניסה ביורה, משים בה מים רותחים ומכניס בתוכה אבן רותחת ועולה הרתחה בכל שפיתה, דכל פהאי גונא הוי הגעלה דכלי ראשון:

יז. הדף שעורכים עליו כל השנה, וכן ערבה שלשין בה, צריכים הגעלה:

יח. הנפה, צריך לדקדק בה מאד לנקותה מפתיתי החמץ הנדבק בה ונסרף ונדבק בנקבי אריגת הנפה ובצץ שבה, וישפשפו אותה במים יפה יפה. והוא הדין לכל שאר כלי הלישה, שהשפשוף בהם עקר גדול:

יט. הרחת שקורים פאל"ה, יש אומרים שאין מועיל לה הגעלה וצריך לקנות חדשה:

כ. השלחנות והתבות שמצניעים בהם אכלין כל השנה, רגילים לערות עליהם רותחין לפי שלפעמים נשפך מרק מן הקדרה לתוכן:

כא. חביות של חרס שנתנו בהם שכר שעורים, מתרים בהגעלה או בערוי ג' ימים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא דקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנב

שולחן ערוך

ו. כלי גדול שאינו יכול להכניסו תוך כלי אחר מחמת גדלו, עושה שפה לפיו בטיט כדי שיתמלא היטב ויגיעו המים בשפתו, וממלאו מים ומרתיחו. או יקח אבן רותחת או לפיד אש וישליכנו לתוכו בעודו רותח ומתוך כך ירתיחו המים יותר ויעלו על שפתו:

ז. נוהגין לשטף הכלי במים קרים אחר הגעלה מיד:

סימן תנג

דיני החטים וטחינתם למצות, ובו ט' סעיפים:

א. אלו דברים שיוצאים בהם ידי חובת מצה, בחטים ובשעורים ובכסמין ובשבולת שועל ובשיפון, אבל לא בארז ושאר מיני קטניות, וגם אינם באים לידי חמוץ ומתר לעשות מהם תבשיל:

ב. העושה עסה מן החטים ומן הארז, אם יש בה טעם דגן יוצא בה ידי חובתו בפסח:

ג. אם לא בררו החטים מאכילת עכבר, אין בכך פלוג:

ד. החטים שעושים בהם מצת מצוה טוב לשמרן שלא יפלו עליהם מים משעת קצירה, ולפחות משעת טחינה. ובשעת הדחק מתר לקח קמח מן השוק:

ה. האדנא אסור לתת בין חטים בין שעורים:

זו. שפוד ישן שצלו בו עופות בפסח, מתרין, אף על פי שמקדם צלו בו בשר מלוח ממלח שלא נבדק:

סימן תנב

זמן הגעלת הכלים, ובו ז' סעיפים:

א. יש לזהר להגעיל קדם שעה חמישית, כדי שלא יצטרף לדקדק אם הכלים בני יומן אם לאו וכן אם מגעיל כלים שבליעתן מועטת עם כלים שבליעתן מרבה. וכן אם משהא הכלים בתוך היורה יותר מדאי ואינו משהא אותם כל כך. וכן כדי שלא יצטרף לזהר שלא ינוחו המים מרתיחתן. ושלא יכניס הכלים עד שירתיחו המים. וכן כדי שלא יצטרף להגעיל היורה הגדולה, שמגעילים בה, תחלה וסוף:

ב. יש לזהר מלהגעיל כלי הבשר וכלי חלב ביחד, אלא אם בן אחד מהם אינו בן יומו:

ג. לא יניח כלים הרבה לתוך כלי ויגעילם יחד

ד. אם מגעיל בצבת יגלגל הפלי, דאם לא כן במקום הצבת לא סליק דיקולא דמיא:

ה. אין מגעילין בחמי טבריה אפלו כלים שדינם ככלי שני, מפני שאינה תולדות האור, דכבולעו כך פולטו, מה בולעו על ידי תולדות האור, אף פולטו על ידי תולדות האור:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשיין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

שולחן ערוך הלכות פסח סימן תנד אורח חיים

ג. ליכא בזמן הזה דיידע למחלט, הילכף כל מין חליטה אסור:

ד. אין אדם יוצא ידי חובתו במצה גזולה. במה דברים אמורים, כשגזול מצה. אבל אם גזול חטים או קמח ועשאן מצה, יוצא בה, שקנאה בשנוי, ודמים לבד הוא חייב לו:

סימן תנה

דין מים שלנו, ובו ו' סעיפים:

א. אין לשין אלא במים שלנו, בין שהם מי בורות ומעינות, בין שהם מי נהרות, ושואבין אותם מבעוד יום, או בין השמשות. ואין לשין בהן עד שיעבר הלילה כלה. ויכולים לשאב יום אחד לימים הרבה. ואם הזמן חם יניחם במרתף שהוא קר. ואם הזמן קר, יניחם באויר כי המרתף הוא חם. וצריך להשכים ולהכניסם לבית קודם שיזרח השמש, ואפלו ביום המצגן:

ב. יש אומרים שמים המכנסין בסיסטירג"ה, מתר ללוש בהם סמוך לשאיבתו. ואין להקל בדבר, אם לא בשעת הדחק:

ג. אין ללוש במים חמין אפלו לא נתחממו אלא בחמה, ולא במים הגרופים מדוד גדול שנחשתו עבה, ותלוי על מקום האש ומים שבתוכו פושרים, אפלו כשאין האש תחתיו, ואם עבר ולש בין באלו בין במים שלא לנו, אסור. ויש חולקין ומתירין בלש במים שלא

ו. שקים שנותנים בהם קמח כל השנה, אם רוצה לתן בהם קמח ומכבסים אותם יפה, צריכים להתיר קדם הכבוס כל התפירות שבהם בקצוות או אם הם מטלאים:

ז. כשמוליכים השקים שיש בהם קמח מהרחים, אסור להניחם על גבי בהמה שאין אכף או עור עב תחת השק:

ח. נוהגים לנקר הרחים משום דזמנין נתנו בהם תבואה לתותה לסלת. ונוהגים שקמח הראשון שנשטחן אחר הנקור שומרים אותו עד לאחר הרגל:

ט. צריך לטחן החטים יום או יומים לפני הלישה. ואם טחנו בערב פסח, יש אומרים שאסור ללוש מצה בו ביום לפי שהקמח בשעת טחינה רותח ומחמם המים והעסה נותה להתמיץ:

סימן תנד

באיזה מצה אינו יוצא ידי חובתו, ובו ד' סעיפים:

א. אין יוצאין לא בפת סבין ולא בפת מורסן, אבל לש הוא את העסה בסבין ובמורסן שבה ויוצא בה. ויוצא במצה מסלת נקה ביותר, ואין אומרים אין זה לחם עני:

ב. עסת הכלבים, בזמן שהרועים אוכלים ממנה יוצאים בה. ואם לאו, אין יוצאין בה שאין זו משמרת לשם מצה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

בפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקון להם לישראל שיהיו שואלין ודורשיין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

מ

אורח חיים

הלכות פסח סימן תנו

שולחן ערוך

סימן תנו

דין הנהגת החלה בעסת מצה, ובו ב' סעיפים:

א. מפני שצריך לדקדק בשעור העסה שלא להרבות בה משום חשש חמוץ, ומוטב שימעט בה, לכן טוב לקרב העסות יחד בשעת הפרשת חלה שישקו זו בזו, דשמא יש בהם שלא היה בה כשעור. ואם אי אפשר להפריש חלה בעודה עסה מפני המהירות, יפרישה אחר אפיה מיד, שיתן כל המצות בסל והסל מצרפם לחלה. וזהו הדרך היותר נכון:

ב. הלש עסה ביום טוב של פסח, לא יקרא שם לחלה עד שתאפה, שאם יקרא לה שם אינו רשאי לאפותה. ואם ניחנה כף, תחמיץ ואינו רשאי לשרפה ביום טוב. ואם שכח וקרא לה שם, יטילנה לצונן וימנענה מלהחמיץ:

סימן תנה

מצוה ללוש המצה בערב פסח, ובו סעיף אחד

א. נוהגים שלא ללוש מצת מצוה בערב פסח עד אחר שש שעות, שהוא זמן הקרבת קרבן פסח. ובי"ד שחל להיות בשבת לשין בערב שבת אחר שש שעות:

סימן תנט

מקום וסדר לישת המצות, ובו ו' סעיפים:

לנו. ויש אומרים דבשוגג מתר, ובשעת הדחק יש לסמוך עליהם:

ד. מים שלא לנו שנתבטלו חד בתרי במים שלנו, לשין בהם:

ה. נוהגין שלא לתן מלח במצה, ונכון הדבר:

ו. לש המצה בקצח ושומשמין ובמיני תבלין, כשרה כיון שיש בה טעם מצה. ומכל מקום אין לתן בה תבלין, לפי שהוא חד ומחמם העסה:

סימן תנו

שעור כמות לישת המצות, ובו ג' סעיפים:

א. אין לשין לפסח עסה גדולה משעור חלה, שהיא מ"ג ביצים וחמש ביצה בינונים והוא עשרון, וכן ישער אותה, ימלא כלי מים ויערה המים ממנו לכלי אחר, ואחר כף יתן בו מ"ג ביצים ויחזיר בו המים שערה ממנו והמים שיוותרו, יתנם בכלי אחר, והכלי המחזיק אותם הוא המדה למלאותו מקמת. והמדה מחוקה ולא גדושה, ושעורה מקמת חטה מצרית תק"כ דרהם מצריים בקרוב:

ב. אם לש יותר משעור זה, מתר בדיעבד:

ג. אף על פי שאין מודדין קמת ביום טוב ללוש, ביום טוב של פסח שאין לשין עסה גדולה מעשרון, מתר למדד. ויש אוסרים, אלא יקח באמד הדעת, ולא ירבה על עשרון:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תס

שולחן ערוך

ו. אם העסה רפה, לא יוסיף בה קמח אלא עושה עסה קטנה מגבול קשה, ויערבנה עם העסה הרפה:

סימן תס

דיני מצת המצוה, ובו ז' סעיפים:

א. אין לשין מצת מצוה ולא אופין אותה על ידי אינו יהודי, ולא על ידי חרש שוטה וקטן:

ב. הרא"ש היה משתדל במצת מצוה ועומד על עשייתה ומורז העוסקים בהם ומסייע בעריכתן, וכן ראוי לכל אדם לעשות להטפל הוא בעצמו במצוה:

ג. הלש אחר זמן אסור חמץ יאמר בשעת לישה: כל פרוורים שיפלו בשעת לישה ועריכה וכן בצק הנדבק בכלים אני מבטל אותם, כדי שנמצא שמבטלן קדם חמוצן:

ד. אין עושין סריקין המצירין דהינו לציר בפת כמין תיה ועוף. אבל כל מה שעושים אותו במסרק כדי שלא יתפח, וכן מה שמנקבין המצות, מתר, ומכל מקום טוב למהר לעשותן שלא להשהות בהם:

ה. אין עושין בפסח פת עבה טפח:

ו. אין להקל במה שהחמירו הקדמונים שלא לעשות פאנדי"ש או פלאדוני"ש:

ז. אין לתן ביצים שלמים במצה שתאפה עמהם:

סימן תסא

א. אין לשין במקום השמש. וביום המעצן אסור תחת כל אויר הרקיע, משום דיומא דעיבא כליה שמשא. ולא יתקרב ללוש אצל התנור, מפני חם התנור:

ב. לא יניחו העסה בלא עסק ואפלו רגע אחד. וכל זמן שמתעסקים בו, אפלו כל היום אינו מחמיץ. ואם הניחו בלא עסק שעור מיל, הוי חמץ. ושעור מיל הוי רביעית שעה וחלק מעשרים מן השעה. ואחר שנתעסקו בבצק ונתחמם בידיים, אם יניחוהו בלא עסק מיד יחמיץ. ואם התחילו בשתי עסות כאחת והחמיצה האחת, בידוע שהחמיצה גם השנית אפלו אין רואין בה סימני חמוץ. ואם החמיצה עד שיש בה סדקים, אפלו לא נתערבו הסדקים זה בזה אלא אחד הולך הנה ואחד הולך הנה, הוי חמץ גמור והאוכלו חייב כרת. ואם אין בו סדק אלא הכסיפו פניו כאדם שעמדו שערותיו, האוכלו פטור:

ג. אם האשה שהיא לשה היא מקטפת במים, לא תקטף באותם מים שמצננת בהם ידיה, מפני שהם מתחממים ומחמיצים את העסה, אלא יהא לה כלי אחר מלא מים שתקטף בו:

ד. אם לש אחר זמן אסור חמץ, אלו המים עם שאר המים שרוחצים בהם הערבה לא ישפכם אלא במקום מדרון, כדי שלא יתקבצו במקום אחד ויחמיץ:

ה. עברה ולשה תחת השמש, הפת מתרת:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זכה להיות יהודי וזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג"

מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

ללמוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסב

שולחן ערוך

סימן תסב

דיני אפיית המצה, ובו ה' סעיפים:

דין מי פרות אם מהמיצין, ובו ז' סעיפים:

א. מי פרות בלא מים אין מהמיצין כלל. ומתיר לאכל בפסח מצה שנלושה במי פרות אפלו שהתה כל היום, אבל אין יוצא בה ידי חובתו מפני שהיא מצה עשירה וקרא כתיב לחם עני:

ב. מי פרות עם מים ממהרים להתמיץ יותר משאר עסה הילכך אין ללוש בהם. ואם לש בהם, יאפה מיד:

ג. מתיר ללוש ביין אף על פי שאי אפשר לו בלא טפת מים שנופלת בשעת הבציר, ואף לכתחלה רגילים לתן מים בשעת הבציר כדי להתיר נצק ואף על פי כן אין לחוש להם, הואיל וכבר נתבטלו המים ביין קדם שלשו העסה:

ד. מי ביצים ושאר משקים, כלם הוו בכלל מי פרות:

ה. הלש עסה במי פרות, טוב לעשותה פחות מכשעור עשרון, כדי שלא תתחייב בחלה:

ו. חטה שנמצאת בדבש או ביין וחמץ, מתיר, ובלבד שלא נתערב בהם מים:

ז. יש לברר המלח קדם פסח מחטים שלא יהיו בתוכו, כי פשהמלח מתלחלח הוא נכנס מעט מעט בחטים ומתחמץ:

סימן תסג

א. תנור שאופים בו חמץ, צריך לזהר כשיסיקוהו כדי לאפות בו מצה, שילכו הגחלים על פניו כלו, ואין די לו בלהבה, דכמו שבולע על ידי גחלים כך פולט על ידי גחלים ושיהו נצוצות נתזין ממנו. הלכך אם הסיקוהו כמה פעמים קדם הפסח אינו מספיק אלא אם כן כונן להתירו לצרך פסח, כי שמא לא הלכו הגחלים על פניו כלו כל זמן שלא כונן לכך. ויש נוהגים להטיל בו קרקע חדש כדי שלא יצטרכו הסק. ומנהג יפה הוא:

ב. טפקא של חרס חדשה, לא שנא הסיקה מבפנים או מבחוץ, מתיר בין שהאור שולט תחתיה אף על פי שאין שלהבת עולה על גבה, מרתח רתח והפת נאפית מיד ואינה בא לידי חמוץ. אבל צריך להסיק תחלה, בין תנור בין כוביא בין באלפס בלא מים בין בקרקע, אבל להדביקו תחלה ואחר כך להסיק, יש אוסרים וטוב לזהר. ויש מי שאומר שראוי למחות שלא יעשו חרות ברמץ:

ג. מצה שנאפית עד שאם פורסין אותה אין חוטין נמשכים ממנה, יוצאים בה:

ד. יוצא אדם במצה שרויה והוא שלא נמוחה. אבל אם בשלה, אינו יוצא בה:

ה. אם אפו חמץ עם מצה, לא נאסרה אלא אם כן נגעה בחמץ ונוטל ממקום שנגעה כדי נטילת מקום, והשאר מתיר:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
קמ"ב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסד

שולחן ערוך

ב. אין האשה שפה מורסן על בשרה, אפלו יבש:

ג. אם שפשפו מורסן באונו לח ממים, יש מי שאומר שהאונו אסור:

סימן תסו

אם הרק ומי רגלים ודומיו מחמיצים, ובו ו' סעיפים:

א. לא ילעס אדם חטים ויתן על גבי מכתו, מפני שהן מחמיצות, שהרק מחמיץ:

ב. הנותן שעורים לבהמתו ומצא בהם ריר, צריך לבערם:

ג. שק מלא קמח שנתלחלח מוצעת החומה, מתר. ויש אוסרים:

ד. נפלו מים על קמח, או נתלחלח השק, יאחו בידו כל המקום המלחלח בשק עד שייריק כל הקמח שבשק. ואם אי אפשר לעשות כן, ירקד הקמח והשאר מתר. ודוקא כל זמן שהוא מלחלח, אבל אם נתיבש הלחלוחית לא מהני רקוד, דמפרך ומתערב עם השאר ואסור לאכלו בפסח, אלא ירקדנו וישמרנו עד אחר הפסח. ואם נתיבש בפסח, אסור להשהותו:

ה. הטל, מחמיץ. וכן מי רגלים ומי הפה והחטם והעין והאוזן:

ו. קמח שנפל עליו דלף אפלו כל היום, אינו בא לידי חמוץ והוא שיהיה הדלף טורד בלי

אם מתר לחרף שני שבלים יחד ודיני ברמל, ובו ג' סעיפים:

א. מתר לחרף שני שבלים ביחד, ולא חיישינן שמא יצאו מים מאחת לחברתה, שהם מי פרות ואינם מחמיצים:

ב. ותיקא שהוא תבשיל העשוי משמן ומלח עם קמח, מתר והוא שלא יהא בו מים:

ג. ברמל שמהבהבין אותו באור וטוחנין אותו, אין מבשלים הקמח שלו במים שמא לא נקלה באור יפה, ונמצא מחמיץ כשבבשלים אותו, וכן כשמוללין הקדרות החדשות אין מבשלים בהם אלא מצה אפויה שתזרו וטחנו אותה:

סימן תסז

חרדל שנתערב בתוכו קמח, ובו סעיף אחד

א. חרדל או שאר מיני טבול שיש בהם מים, אין נותנין בהם קמח. ואם נתן לתוך החרדל, יאכל מיד ולא ישחנו שמא יחמיץ, ובשאר מיני טבולין פיון שאינם תדין כמו חרדל, ודאי החמיץ וצריך לשרפו אם הוא אחר זמן אסור חמיץ:

סימן תסח

דיני מורסן בפסח, ובו ג' סעיפים:

א. אין שורין מורסן לתרגולים בשום פנים, ולא חולטין:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום
עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסז

שולחן ערוך

ו. חטים שנמצאו בהם מבקעות, אותן שאינן מבקעות מתרות, מפני שהדבר מצוי שבשעת גשמים עליונות הגדיש ותחתיתו מתחמץ ומתבקע, ואין המים נוגעים באמצעיתו כלל:

ז. ישראל שיש לו בורות מלאים חטים, וחושש שמא יש בקרקעית הבור ובקירותיו חטים מבקעים מלחות הבור והארץ, בבטול בעלמא סגי

ח. דבש של אינו יהודי, אין מחזיקים בו אסור ואוכלים אותו בפסח:

ט. תבשיל שנתבשל ונמצאו בו שעורים או חטים, אם נתבקעו ממש הרי כל התבשיל אסור. ואם לא נתבקעו ממש, התבשיל מתר,

י. תרנגלת מבשלת שנמצא בה בפסח חטה מבקעת, מתר למכרה לאינו יהודי, שאינה נמכרת יותר ביקר בשביל החטה שנמצאת בתוכה. ואם נמצאת ביום שמיני של פסח, מתר להשהותה עד אחר הפסח:

יא. אם נמצאת חטה בקועה בעסה או במצה אפויה, יסיר ממנה כפי נטילת מקום, והשאיר מתר. ויש מי שאוסר כל העסה או אותה מצה. וראוי לחוש לדבריו אם לא במקום הפסד מרבה או בשעת הדחק:

יב. אם מלגו תרנגלת ואחר כך מצאו במים גרעין חטה בקועה, אסורה התרנגלת. ואם נמצאת חטה בקועה או לחם חמץ בכלי של

הפסק. ויאפנו מיד לכשיפסיק, ואם הוא מספק אם הדלף טורד אם לאו, אסור:

סימן תסז

דין חטים שנפל עליהם מים ותבשיל שנמצא בתוכו חטה, ובו ט"ז סעיפים:

א. דגן שננטע בנהר או שנפל עליו מים, כשם שאסור לאכלו כף אסור לקימו, אלא מוכרו לישראל ומודיעו, כדי שיאכלנו קדם הפסח. ואם מכרו לעכו"ם קדם פסח, מוכר מעט לכל אחד ואחד כדי שיכלה קדם הפסח, שמא יחזר האינו יהודי וימכרנו לישראל:

ב. דגן זה שננטע בנהר או שנפלו עליו מים, אף על פי שלא נתבקע, אסור דכיון דמינח ניחי אתי לידי חמוץ:

ג. חטים שבאו בספינה, אם הם יבשות וקשות ולא נשתנה מראיהן, אחזוקי אסורא לא מחזקינן:

ד. שנה שרפו גשמים וירדו על עצמות שבשדות עד שהיו קצת מהשבילים שעל העצמות מעלים צמחים, אין חוששין לסתם חטים של אותה שנה:

ה. דגן שבמחבר שנתבש לגמרי ואינו צריך ליניקה, כמאן דמינח בכדא דמי ומקבל חמוץ אם ירדו עליו גשמים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר"
מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות בעצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסח

שולחן ערוך

מי שאוסר אפלו על ידי אינו יהודי. ויש מי שמתיר,

ב. במה דברים אמורים, כשעושה מלאכה להשתפר, אבל מתקן הוא פליו ליום טוב. וכן מי שכותב ספרים לעצמו דרך למודו, מתר:

ג. קדם חצות, מקום שנהגו לעשות מלאכה, עושין. מקום שנהגו שלא לעשות, אין עושין:

ד. ההולך ממקום שעושין למקום שאין עושין, לא יעשה בישוב מפני המחלקת. אבל עושה הוא במדבר. וההולך ממקום שאין עושין למקום שעושין, לא יעשה. ונותנים עליו חמרי מקום שיצא משם וחמרי מקום שהלך לשם, ואף על פי כן לא יתראה בפניהם שהוא בטל, מפני אסור לעולם אל ישנה אדם מפני המחלקת. וכן מי שדעתו לחזור למקומו, נוהג כאנשי מקומו בין להקל בין להחמיר, והוא שלא יתראה בפני אנשי המקום שהוא בו, מפני המחלקת:

ה. אפלו במקום שנהגו לעשות, לא יתחיל בתחלת מלאכה בארבעה עשר, אף על פי שהוא יכול לגמרה קדם חצות, אלא שלשה אפניות בלבד הם שמתחילים בהם במקום שנהגו לעשות ועושין עד חצות, ואלו הם: החיטים והספרים והכובסים. אבל שאר אפניות, אם התחיל בהם קדם ארבעה עשר הוא שיגמר עד חצות:

מים ואין בו כדי לתן טעם, ובשלו באותם מים תבשיל או לשו עסה, מתר. ויש מי שאוסר, אם הוא בתוך הפסח:

יג. אם הגעילו יורה מחמצת בת יומא וירדו המים לבור בתוך הפסח, אסור לשותות מימיו בפסח, בשביל שנתערבו:

יד. אם נמצאת חטה מבקעת בתרנגלת קדם מליחה, די בשטיפה. ואם אחר מליחה, די בקליפה. ויש מחמירין לומר שמעמיק כל סביבותיה וחותר ומשליך. ואם נמלחו עמה תרנגלות אחרות, קולף את כלם:

טו. תרנגלת צלזיה שנמצאת בה חטה מבקעת בתוך הפסח, חותר מקום פעפועו, לפי אמד הדעת. ויש אוסרים את כלה, לפי שכשמתפכים השפוד מתפשט הטעם בכל התרנגלות. וכן יש מי שאוסר כל התרנגלות הצלזיות עמה באותה שפוד הנוגעות זו בזו, כי על ידי הפוד השפוד מתפשט מזו לזו:

טז. חטה או שעורה שנמצאת בזפק העוף לאחר שהבהבו אותו, העוף מתר והחטה והשעורה צריך לשרפם, דלא חשיבי כמעפלים:

סימן תסח

שלא לעשות מלאכה בערב פסח אחר חצות, ובו י' סעיפים:

א. העושה מלאכה בערב פסח מחצות ולמעלה, משמתין אותו. ואפלו לעשות בחנם אסור. ויש

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר"
מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה.
ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו,
לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

כב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תסט

שולחן ערוך

ב. אם חל ערב פסח בשבת, יש אומרים שמתענים הבכורות ביום ה', ויש אומרים שאינם מתענים כלל:

ג. האיסטגיס מתענה בערב פסח, כדי שיאכל מצה לתאבון:

סימן תעא

בערב פסח אחר שעה עשירית אסור לאכל פת, ובו ג' סעיפים:

א. אסור לאכל פת משעה עשירית ולמעלה, כדי שיאכל מצה לתאבון, אבל אוכל מעט פרות או ירקות, אבל לא ימלא כרסו מהם. ויין מעט לא ישתה, משום דמסעד סעיד, אבל אם רצה לשתות יין הרבה, שותה, מפני שפשווא שותה הרבה גורר תאות המאכל:

ב. וקדם שעה עשירית מתר לאכל מצה עשירה:

ג. אם התחיל לאכל קדם שעה עשירית ומשכה סעודתו עד הלילה, דינו כמו בשבתות ושאר ימים טובים שנתבאר סימן רע"א:

סימן תעב

דיני הסבה וארבע כוסות, ובו ט"ז סעיפים:

א. יהיה שלחנו ערוך מבעוד יום, כדי לאכל מיד כשתחשוף. ואף אם הוא בבית המדרש, יקום מפני שמצוה למהר ולאכל בשביל

ו. מושיבין שוככים לתרנגולים בארבעה עשר, דהינו לתקן מקום שיעמדו התרנגולים והתרנגלות:

ז. תרנגלת שישבה על הביצים שלשה ימים או יותר, ומתה, מושיבין אחרת תחתיה כדי שלא יפסידו הביצים:

ח. גורפין זבל מתחת רגלי בהמה:

ט. הנזבל שבחצר, לא יוציאנו, אלא יסלקנו לצדדים. ואם נתרבה בחצר, יוציאנו לאשפה:

י. מוליכים ומביאים כלים מבית האמן כל היום, אף על פי שאינם לצורך המועד:

סימן תסט

שלא ליחד בשר לפסח, ובו סעיף אחד

א. אסור לומר על שום בהמה, בין חיה בין שחוטה. בשר זה לפסח, לפי שנראה שהקדישו מחיים לקרבן פסח, ונמצא אוכל קדשים בחוץ. אלא יאמר: בשר זה ליום טוב. אבל מתר לומר: חטים אלו לפסח:

סימן תע

שהבכורות מתעניין בערב פסח, ובו ג' סעיפים:

א. הבכורות מתעניין בערב פסח, בין בכור מאב בין בכור מאם. ויש מי שאומר שאפלו נקבה בכורה מתענה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר" מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תפן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג פסח (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא רקודשא בריה הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
בג

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעג

שולחן ערוך

י. מי שאינו שותה יין מפני שמזיקו, או שונאו, צריך לדחק עצמו ולשתות, לקיים מצות ארבעה כוסות:

יא. מצוה לחזור אחר יין אדם:

יב. יוצאים ביין מבשל ובקונדיטון:

יג. אפלו עני המתפרנס מן הצדקה, ימפר מלבושו או ילוח או ישפיר עצמו בשביל יין לד' כוסות:

יד. גם הנשים חייבות בארבע כוסות ובכל מצות הנוהגות באותו לילה:

טו. תינוקות שהגיעו לחנוף, מצוה לתן לכל אחד כוסו לפניו:

טז. מצוה לחלק לתינוקות קליות ואגוזים, כדי שיראו שנוי וישאלו:

סימן תעג

דיני כוס ראשון וסדר הפסח עד כוס השני, ובז' סעיפים:

א. מוזגין לו כוס ראשון ומקדש עליו, ומברך שהחינו. ואם חל בשבת, אומר ויכלו, ואם חל במוצאי שבת אומר יקנה"ז, ואם שכח להבדיל ולא נזכר עד שהתחיל ההגדה, ישלים ההגדה עד גאל ישראל ואחר כך יבדיל:

ב. שותה בהסבה ואינו מברך אחריו:

ג. אם ירצה לשתות כמה כוסות, הרשות בידו. ומכל מקום ראוי לזרז שלא לשתות בין

התינוקות שלא יישנו, אבל לא יאמר קדוש עד שתתשף:

ב. יסדר שלחנו יפה בכלים נאים כפי כחו, ויכין מקום מושבו שישב בהסבה דרך חרות:

ג. כשהוא מסב לא יטה על גבו ולא על פניו ולא על ימינו, אלא על שמאלו:

ד. אשה אינה צריכה הסבה אלא אם פן היא חשובה:

ה. בן אצל אביו צריך הסבה, אפלו הוא רבו מבקק. תלמיד לפני רבו אינו צריך הסבה, אפלו אינו רבו מבקק, אלא אם פן יתן לו רבו רשות. ותלמיד חכם מפלג בדורו, אף על פי שלא למד ממנו כלום, חשוב כרבו ואינו צריך הסבה:

ו. השמש צריך הסבה:

ז. כל מי שצריך הסבה, אם אכל או שתה בלא הסבה לא יצא, וצריך לחזור לאכל ולשתות בהסבה:

ח. צריך לשתות ד' כוסות על הסדר, ואם שתאן זה אחר זה שלא בסדר, לא יצא:

ט. שעור הכוס, רביעית לאחר שימוגנו וישתה פלו או רבו. ואם יש בו הרבה רביעיות, שותין ממנו כל כך בני אדם כמנין רביעיות שבו. ויש אומרים שצריך לשתות רב הכוס, אפלו מחזיק כמה רביעיות:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג"ר

מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

נפטר בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה לידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
נד

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעד

שולחן ערוך

ולהניחם בסוף השלחן כאלו כבר אכלו, כדי שיראו התינוקות וישאלו:

ז. מוזגין לו מיד כוס שני, כדי שישאלו התינוקות למה שותים כוס שני קדם סעודה. ואם אין חכמה בבן, אביו מלמדו. אם אין לו בן, אשתו שואלתו. ואם לאו, הוא שואל את עצמו. ואפלו תלמידי חכמים שואלים זה לזה: מה נשתנה וכו'. וכשמתחיל עבדים היינו לפרעה, מחזיר הקערה שבה המצות לפניו וקורא כל ההגדה, וכשיגיע למצה זו צריך להגביה, להראותה למסבין שתחבב המצה עליהם. וכן כשיגיע למרור זה. וכשיגיע ללפיקה, מגביה כל אחד כוסו בידו עד שחותם גאל ישראל:

סימן תעד

על כוס ב' אין מברכין, ובו סעיה אחד

א. שותה כוס שני ואין מברך עליו לא ברכה ראשונה ולא ברכה אחרונה, שאין מברכין בורא פרי הגפן כי אם על כוס של קדוש ועל כוס של ברכת המזון, ואין מברכין על הגפן כי אם אחר כוס רביעי:

סימן תעה

יתר דיני הסדר, ובו ז' סעיפים:

א. יטל ידיו ויברך על גטילת ידים, ויקח המצות כסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי

ראשון לשני, אם לא לצרף גדול, כדי שלא ישתכר, וימנע מלעשות הסדר וקריאת ההגדה:

ד. מביאין לפני בעל הבית קערה שיש בה שלשה מצות ומרור וחרסת וכרפס או ירק אחר ושני תבשילין, אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה, ונהגו בבשר וביצה. והבשר נהגו שיהיה זרוע, ונהגו שהבשר יהיה צלי על הגחלים והביצה תהיה מבשלת:

ה. אלו ירקות שיוצא בהם ידי חובתו, חזרת, עלשין, תמכא, תרחבינא, מרור. ויוצאים בעלין שלהם ובקלחן, אבל לא בשרש, אלא שבעלין אין יוצאין אלא אם פן הם לחים, ובקלחים יוצאים בין לחים בין יבשים, אבל לא פכושים, ולא שלוקים ולא מבשלים. וכלם מצטרפים לכזית, שהוא השעור שלהם, ועקר המצה בחזרת. ואם אין לו חזרת, יחזר אחר ראשון ראשון, כפי הסדר שהם שנויים:

ו. נוטל ידיו לצרף טבול ראשון ולא יברך על הנטילה, ויקח מהכרפס פחות מכזית, ומטבולו בחמץ, ומברך בורא פרי האדמה ואוכל, ואינו מברך אחריו. ויקח מצה האמצעית ויבצענה לשתיים, ויתן חצייה לאחד מהמסבין לשמרה לאפיקומן, ונותנין אותה תחת המפה, וחצייה השני ישים בין שתי השלמות ויגביה הקערה שיש בה המצות ויאמר: הא לחמא עניא, עד מה נשתנה. ואז יצוה להסירם מעל השלחן

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לכרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחגר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה'א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגילה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון
כה

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעו

שולחן ערוך

ד. אכל מצה בלא כוונה, כגון שאנסוהו עכו"ם או לסטים לאכל, יצא ידי חובתו פיון שהוא יודע שהלילה פסח ושהוא חייב באכילת מצה. אבל אם היה סבור שהוא חל, או שאין זו מצה, לא יצא:

ה. אכל כזית מצה והוא נכפה, בעת שטותו, ואחר כך נתרפא, חייב לאכל אחר שנתרפא, לפי שאותה אכילה היתה בשעה שהיה פטור מכל המצות:

ו. אכל כחצי זית, וחזר ואכל כחצי זית, יצא, ובלבד שלא ישהה בין אכילה לחברתה יותר מכדי אכילת פרס:

ז. אין חיוב אכילת מצה אלא בלילה הראשון בלבד. ואף בלילה הראשון יוצא בכזית:

סימן תעו

מנחה אכילת צלי בליל פסח, ובו ב סעיפים:

א. מקום שנהגו לאכל צלי בלילי פסחים, אוכלים. מקום שנהגו שלא לאכל, אין אוכלין גזרה שמא יאמרו: בשר פסח הוא. ובכל מקום אסור לאכל שה צלי פלו פאחד בלילה זה, מפני שנראה פאוכל קדשים בחוץ. ואם היה מחתך או שחסר ממנו אבר או שלק בו אבר והוא מחבר, הרי זה מתר במקום שנהגו:

ב. אפלו בשר עגל ועוף, כל דבר שטעון שחיטה, אסור לאכל צלי במקום שנהגו שלא לאכל צלי:

השלמות, ויאחזם בידו ויברך המוציא ועל אכילת מצה, ואחר כך יבצע מהשלמה העליונה ומהפרוסה, משתיהן ביחד, ויטבלם במלח. ויאכלם בהסבה ביחד כזית מכל אחד, ואם אינו יכול לאכל כשני זיתים ביחד, יאכל המוציא תחלה ואחר כך של אכילת מצה, ואחר כך יקח כזית מרור וישקענו פלו בחרוסת, ולא ישנהו בתוכו שלא יבטל טעם מרירותו, ומטעם זה צריך לנער החרסת מעליו, ויברך על אכילת מרור ויאכלנו בלא הסבה, ואחר כך נוטל מצה שלישית ובוצע ממנה וכורכה עם המרור וטובלה בחרסת. ואומר: זכר למקדש כהלל, ואוכלן ביחד בהסבה. ומשברך על אכילת מצה לא יסיח בדבר שאינו מענין הסעדה עד שיאכל כריכה זו, כדי שתעלה ברפת אכילת מצה וברפת אכילת מרור גם לכריכה זו:

ב. אם אין לו ירקות לטבול ראשון אלא מרור, יברך עליו בטבול ראשון: בורא פרי האדמה ועל אכילת מרור, ובטבול השני יטבלנו בחרסת ויאכלנו בלא ברכה:

ג. בלע מצה, יצא. אבל אם בלע מרור, לא יצא דטעם מרור בעינו וליכא. ואפלו אם בלע מצה ומרור כאחד, ידי מצה יצא, ידי מרור לא יצא. ואם פרכם בסיב, ובלעו, אף ידי מצה לא יצא לפי שאין דרך אכילה בכך:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר"

מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
ר"נ יוסף שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

בז

אורח חיים

הלכות פסח סימן תעז

שולחן ערוך

סימן תעז

דיני אכילת האפיקומן, ובו ב' סעיפים:

א. לאחר גמר כל הסעדה אוכלים ממצה השמורה תחת המפה כזית כל אחד, וזכר לפסח הנאכל על השבע, ויאכלנו בהסבה ולא יברך עליו, ויהא זהיר לאכול קדם חצות:

ב. אם שכח ולא אכל אפיקומן, ולא נזכר עד שנשטל ידיו או שאמר הב לן ונברך, אוכל אפיקומן בלא ברכת המוציא. ואם לא נזכר עד שברך ברכת המזון, אם נזכר קדם שברך בורא פרי הגפן יטל ידיו ויברך המוציא ויאכל האפיקומן, ואם לא נזכר עד אחר שברך בורא פרי הגפן לא יאכל אפיקומן, ויסמוך על מצה שאכל בתוך הסעדה שכלן שמורות הן משעת לישנה. אבל במקום שנהגו לעשות שמור למצות מצוה משעת קצירה, אפלו לא נזכר עד אחר ההלל, יטל ידיו ויברך המוציא ויאכל האפיקומן:

סימן תעה

שלא לאכל אחר אכילת האפיקומן, ובו ב' סעיפים:

א. אחר אפיקומן אין לאכל שום דבר:
ב. מי שישן בתוך הסעדה והקיץ, אינו חוזר לאכל. בני חבורה שישנו מקצתן בתוך

סימן תעט

ברכת המזון על כוס שלישי, ובו סעיף אחד

א. אחר כך מוזגין לו כוס שלישי, ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן, ושותהו בהסבה. ולא יברך אחריו ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי. מצוה לחזור אחר זמון:

סימן תפ

סדר כוס רביעי, ובו סעיף אחד

א. מתחיל לא לנו, וגומר עליו את ההלל. ואינו אומר יהללך, אלא אומר אחר גמר ההלל הלל הגדול שהוא מהודו ליי עד על נהרות בבל שהם כ"ו כי לעולם חסדו, ואחר כך אומר נשמת כל חי וישתבח עד מעולם ועד עולם אתה אל, ואז יאמר יהללך עד מלך מהלל בתשבחות, ושותהו בהסבה בלא ברכה תחלה, ומברך אחריו על הגפן. ואם שותהו בלא הסבה, צריך לשתות פעם אחרת בהסבה, ומברך לפניו בורא פרי הגפן, לפי שהסיח דעתו מלשתות עוד:

סימן תפא

שלא לשתות אחר ארבע כוסות, ובו ב' סעיפים:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי

ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם חג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המנהג" מטרת המפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך
בפור בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מטחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום
עמוד אחד ליום

חגו רבנו משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

ב

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפב

שולחן ערוך

דין מי שרוצה לעשות הסדר בהרבה בתיב, ובו סעיף אחד

א. מאן דבעי לברוכי בתרי או בתלת בתי, מברך ברישא בביתיה ואכיל כל מאי דצריך, ומברך ברפת המזון, והדר מברך לכל חד וחד בביתיה ושתן אינהו כסא דקדושא ודאגדתא ואכילי ירקוי ומצה, ואיהו לא אכיל ושתי בהדייהו, ושביק להו למגמר סעדתיהו, ומברכי אינהו ברפת המזון. ואי לא ידעי, יקרא מלה במלה, והדר אזיל לביתא אחרינא ועביד הכי, והדר אזיל לביתיה וגמר הללא ושתי כסא דהללא. ואי בעי לאקדומי להנך בתי ברישא, בריך להו ולא אכיל ולא טעים והדר אזיל לביתיה ומקדש, ואם ירצה יגמר הכל בביתו ואחר כך ילך לקדש בבתים האחרים ולא יאכל וישתה עמהם:

סימן תפב

דין מי שושבע שלא לאכל מצה, ובו סעיף אחד

א. אמר: שבועה שלא אכל מצה, סתם, אסור לאכל מצה בליל פסח. אמר: שבועה שלא אכל מצה בליל פסח, לוקה ואוכל מצה בליל פסח:

סימן תפג

שעור כזית, ובו סעיף אחד

א. אחר ארבע כוסות אינו רשאי לשמות יין, אלא מים:

ב. תיב אדם לעסק בהלכות הפסח וביציאת מצרים, ולספר בנסים ובנפלאות שעשה הקדוש ברוך הוא לאבותינו, עד שתחטפנו שנה:

סימן תפב

מי שאין לו מצה שמונה, ובו סעיף אחד

א. מי שאין לו מצה משמרת אלא כזית, מברך על אכילת מרור ואוכל, וכשגומר סעודתו ממצה שאינה משמרת, מברך על אכילת מצה ואוכל אותה כזית, ואינו טועם אחריו כלום:

סימן תפג

דין מי שאין לו יין, ובו סעיף אחד

א. מי שאין לו יין בליל פסח, מקדש על הפת שמברך המוציא ובוצע, ומניח ידיו עליו עד שגומר הקדוש, ומברך על אכילת מצה, ואוכל, ואחר כך אוכל שאר ירקות ומסלק השלחן ואומר מה נשתנה וכל ההגדה עד גאל ישראל, ומברך על המרור, ואוכל, ואחר כך כורך מצה ומרור, ואוכל. ולי גראה דלענין ד' כוסות יש לסמך אמאן דאמר דמקדשין על שאר משקין אם הוא תמר מדינה, כמו שנתבאר לעיל סימן ער"ב:

סימן תפד

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך זוכה להיות יהודי וזוכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי בנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

ובכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תפז

שולחן ערוך

וגומרין ההלל ואין מפסיקין בו אלא בדרך שאמרו בקריאת שמע, באמצע הפרק שואל בשלום אביו או רבו ומשיב שלום לאדם נכבד שנתן לו שלום, ובין הפרקים שואל בשלום אדם נכבד ומשיב שלום לכל אדם. ואם פסק באמצע ושהה אפלו כדי לגמר את כלו, אינו צריך לחזור אלא למקום שפסק:

ב. בהלל, אפלו עשרה קורין כאחד:

ג. מוציאין שני ספרים וקורין בראשון חמשה גברי בפרשת בא מן משכו עד מארץ מצרים על צבאותם, ומפטיר קורא בשני בפרשת פנחס ובחדש הראשון ומפטיר ביהושע בעת ההיא, ומתפללין תפלת מוסף ואין מזכירין גשם מפאן ואילך וכן פוסקים משם ואילך מלשאל בברכת השנים:

סימן תפט

סדר תפלת ליל שני של פסח וספירת העומר, ובו י' סעיפים:

א. בליל שני אחר תפלת ערבית מתחילין לספר העומר, ואם שכח לספר בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. ומצוה על כל אחד לספר לעצמו. וצריך לספר מעמד ולברך תחלה. וסופר הימים והשבועות. פיצד, ביום הראשון אומר: היום יום אחד עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר: היום שבעה ימים שהם שבוע אחד וביום שמיני יאמר: היום

א. שעור כזית, יש אומרים דהוי כחצי ביצה:

סימן תפז

סדר תפלת ערבית של פסח, ובו ד' סעיפים:

א. סדר היום, ערבית ושחרית ומנחה אומר שלש ראשונות, ושלש אחרונות, וקדשת היום באמצע: אתה בחרתנו וכו' ותתן לנו ה' אלהינו את יום חג המצות הנה את יום טוב מקרא קדש הנה, זמן חרותנו, יעלה ויבא, והשיאנו וחותם: מקדש ישראל והזמנים. ואם אמר: מקדש השבת, וחזר בו תוך כדי דבור, יצא אחרי שהוא יודע שהוא יום טוב. ואם חל בשבת אומר: את יום המנוח הנה ואת יום חג המצות הנה, וחותם: מקדש השבת וישראל והזמנים. ואין אומרים ברכת מעין שבע:

ב. אין שליח צבור מקדש בבית הכנסת:

ג. שכח לומר אתה בחרתנו ואמר יעלה ויבא, יצא:

ד. בליל ראשון של פסח גומרין ההלל בצבור בנעימה בברכה תחלה וסוף, וכן בליל שני של שני ימים טובים של גליות:

סימן תפח

דין סדר תפלת שחרית של פסח, ובו ג' סעיפים:

א. שחרית נכנסים לבית הכנסת, וקורים הזמירות של שבת, ומתפללין תפלת שחרית,

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם הקד

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המהגר" מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

מדרן הבית יוסף
רבנו יוסף קארו ז"ע

בעמ"ח ספר שולחן ערוך

מפורסם בעיה"ק צפת תוכב"א
י"ג ניסן שנת ה"א של"ה ושם מנחתו כבוד
שם אביו רבי אפרים זצ"ל

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגלה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד פדי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, לחברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

גליון

במ

אורח חיים

הלכות פסח סימן תצ

שולחן ערוך

ח. אם שכח לברך באחד מהימים, בין יום ראשון בין משאר ימים, סופר בשאר ימים בלא ברכה. אבל אם הוא מספק אם דלג יום אחד ולא ספר, יספר בשאר ימים בברכה:

ט. ליל שבת וליל יום טוב מברכים וסופרים אחר קדוש בבית הכנסת. ובמוצאי שבת ויום טוב, קדם הבדלה אחר קדיש תתקבל. וכשחל יום טוב האחרון של פסח במוצאי שבת, דאז אומר קדוש והבדלה בפעם אחת, יש לספור קדם שמברכין על הכוס בבית הכנסת:

י. אסור לאכול חדש אף בזמן הזה, בין לחם בין קלי בין פרמל, עד תחלת ליל י"ח בניסן. ובארץ ישראל, עד תחלת י"ז בניסן:

סימן תצ

סדר תפלת יום שני ותפלת חלו של מועד, ובו ט' סעיפים:

א. ביום שני קורין בפרשת אמר, שור או כשב עד סוף הענין, ומפטיר קורא כמו ביום ראשון ומפטיר במלכים בפסח דיאשיהו, מוישלח המלך עד ואתריו לא קם כמוהו:

ב. יום ג' שהוא חש"מ, ערבית ושחרית ומנחה מתפלל כדרךכו, ואומר יעלה ויבא בעבודה, ואם לא אמרו מחזירין אותו, וכן מזכירו בברכת המזון ואם לא אמרו אין מחזירין אותו. ובמוסף מתפלל כדרך שמתפלל במוסף של יום טוב:

שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד וכן עד שיגיע לארבעה עשר ימים: היום ארבעה עשר ימים שהם שני שבועות ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום:

ב. אם טעו ביום המעצן וברכו על ספירת העמר, חוזרים לספור כשתחשף. והמדקדקים אינם סופרים עד צאת הכוכבים, וכן ראוי לעשות:

ג. המתפלל עם הצבור מבעוד יום, מונה עמהם בלא ברכה. ואם יזכר בלילה יברך ויספור:

ד. מי ששואל אותו חברו בין השמשות כמה ימי הספירה בזה הלילה, יאמר לו: אתמול היה כך, שאם יאמר לו: היום כך וכך, אינו יכול לחזור ולמנות בברכה. אבל קדם בין השמשות, בין שאין זמן ספירה אין בכך כלום:

ה. אם אינו יודע החשבון, ופתח אדעתא דלסים כמו שישמע מחברו, ושתק עד ששמע מחברו וסים כמוהו, יצא:

ו. אם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אדעתא דלימא היום ד', שהוא סבור שהם ד', ונזכר וסים בה', והם ה'. או איפכא, שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה, וטעה וסים בה', אינו חוזר ומברך:

ז. שכח ולא ברך כל הלילה, יספור ביום בלא ברכה:

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!

מכון "שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום" – ללמוד כל או"ח "הלכות פסח" שלשים יום קודם החג

שע"י "מפעל עולמי ללמוד כל ד' חלקי שלחן ערוך מפרן המחקר"

מטרת הפעל: לזכות כל אחד מישראל להיות בן עולם הבא

האם אתה רוצה להיות בן עולם הבא?

הלכות פסח לשלשים יום

למוד שלחן ערוך הלכות פסח לשלשים יום

עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשיין בעניניו של יום הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג (מגילה ד.)

קודם הלמוד יאמר:

הנני רוצה ללמוד כפי שביאנו התלמוד לידי מעשה ולידי מדות ישרות ולידי ידיעת התורה. ליהודא שמא יקודשא בריך הוא ושכינתיה, ברחילו ורחימו (תרגום: ביראה ובאהבה), ורחימו ורחילו, להברא י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל (האריז"ל בשער רוח הקודש)

אורח חיים

הלכות פסח סימן תצא

שולחן ערוך

שמני עוד היום בנוב לעמד:

ט. שבת שחל בחל המועד, ערבית שחרית ומנחה מתפלל כדרךכו של שבת, ואומר יעלה ויבא בעבודה. ובמוסף אומר סדר מוסף יום חל המועד, אלא שמזכיר של שבת ואומר: ותתן לנו את יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה, וכן אומר: את מוספי יום המנוח הזה ויום חג המצות הזה, וחותרם מקדש השבת וישראל והזמנים, ומפטירים היתה עלי:

סימן תצא

סדר הכדלה במוצאי יום טוב, ובו ב' סעיפים:

א. במוצאי יום טוב, בין במוצאי יום טוב לחל בין במוצאי יום טוב לחלו של מועד, מבדיל בתפלה כמו במוצאי שבת, אלא שאינו מברך לא על הגר ולא על הבשמים:

ב. יום טוב שחל להיות במוצאי שבת אומר באמה בתרתנו, ותודיענו:

ג. נוהגים שביום טוב אומר: את יום טוב מקרא קדש הזה, ובחלו של מועד אומר: את יום מקרא קדש הזה:

ד. כל הימים של חלו של מועד ושני ימים אחרונים של יום טוב, קורים ההלל בדלוג כמו בראש חודש:

ה. סימן הפרשיות של שמונת ימי הפסח, משך, תורא, קדש, בכספא, פסל, במדברא, שלח, בוכרא. וזה הסדר לא ישתנה כי אם בשחל פסח ביום ה', שביום שלישי שהוא שבת קורא ראה אתה אומר אלי שהוא פסל, וביום א' ב' ג' קורין קדש, בכספא, במדברא:

ו. בכל ימי חל המועד ושני ימים טובים אחרונים קורים בספר שני, בקרבנות המוספין שבפנחס, ומתחיל והקרבתם עד סוף פסקא:

ז. בליל יום טוב האחרון מקדשין על היין ואין אומרין זמן:

ח. מפטירין ביום שביעי ונדבר דוד, וביום

על ידי למוד כל ד' חלקי שלחן ערוך יזכה להיות יהודי ויזכה להיות "בן עולם הבא". נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות. ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא ע"י למוד הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים!